

Nr 49.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående täckande av medelsbehovet för viss omläggning av tiden för utbetalning av avlöning till beställningshavare vid armén och flygvapnet; given Stockholms slott den 22 januari 1937.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Janne Nilsson.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 22 januari 1937.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, SKÖLD, NILSSON, QUENSEL, FORSLUND.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför chefen för försvarsdepartementet, statsrådet Nilsson:

I anledning av vissa från personalhåll gjorda framställningar anhåller jag få upptaga till behandling frågan om en viss omläggning av tiden för utbetalning av avlöning till beställningshavare vid armén och flygvapnet.

Enligt § 9 i reglementet den 11 oktober 1907 (nr 109) för arméns kassaväsande i fred — vilket reglemente jämlikt föreskrift i brev den 29 juni 1926 är tillämpligt jämväl för flygvapnet — äro ordinarie kassadagar den 1, 11

Bihang till riksdagens protokoll 1937. 1 saml. Nr 49—50.

och 21 i varje månad, såvida dagen är helgfri, eljest närmast helgfria dag där-
efter. Under tiden intill den 1 januari 1922 utbetalades enligt då gällande
bestämmelser lön och därmed jämställda avlöningsförmåner, vissa arvoden,
inkvarterings- och servisbidrag m. m. månatligen i förskott efter avlönings-
månadens ingång. Dagavlönning utbetalades däremot i efterskott — i fråga om
officerare och underofficerare efter avlöningsmånadens utgång. Av de under
kristiden tillkomna förmånerna utbetalades tillfällig löneförbättring tillsam-
mans med lönen i förskott, under det att dyrtidstillägg utgick i efterskott.
Till följd av de sålunda gällande bestämmelserna utbetalades å den första
kassadagen i månaden dels förskottsavlönning avseende samma månad och
dels efterskottsavlönning för den föregående månaden.

Genom de nya avlöningsbestämmelser, som trädde i kraft den 1 januari
1922, bortföll för här avsedd personal all förskottsutbetalning av avlönings-
förmåner, vadan samtliga löneförmåner från och med nämnda tidpunkt ut-
betalas i efterskott. Som de förenämnda bestämmelserna om kassadagar fått
kvarstå orubbade även efter övergången till fullt genomförd efterskottsbetal-
ning, utbetalas emellertid avlöningen för den förflutna månaden icke förrän
å den första kassadagen, d. v. s. första helgfria dagen i månaden därefter.
Då avlöningsutbetalningarna bokföras samma dag de ägt rum, följer därav,
att de komma att tillhöra räkenskaperna för månaden efter den avlönings-
månad de avse. Nämnda förhållande har icke någon motsvarighet inom stats-
förvaltningens övriga grenar. Särskilt är att märka, att vid marinen, där ut-
betalningar av avlöning tidigare i likhet med vid armén ägde rum först efter
avlöningsmånadens utgång, utbetalningarna redan då på grund av ett annat
bokföringsförfarande i räkenskapshänseende påfördes den månad de avsågo,
vadan en övergång till utbetalning å sista helgfria dagen i avlöningsmånaden
där sedermera kunnat äga rum utan den omgång, varmed enligt vad jag i det
följande skall närmare utveckla en motsvarande förändring i fråga om armén
och flygvapnet är förknippad.

Från *svenska officersförbundet* och *svenska underofficersförbundet* före-
ligga nu framställningar om genomförande jämväl för arméns och flygvap-
nets del av en omläggning av lönernas utbetalande till officerare och under-
officerare till att äga rum å sista helgfria dagen i avlöningsmånaden.

Innan jag närmare ingår på de nämnda framställningarna och däröver av-
givna utlåtanden, anhåller jag få lämna en kortfattad redogörelse för vad som
tidigare i frågan förekommit, varvid jag följer vad arméförvaltningens civila
departement i sådant hänseende i sitt utlåtande i ärendet anför.

Frågan om omläggning av utbetalningsdagarna för avlöningen till försvars-
väsendets personal har redan länge varit föremål för uppmärksamhet. Så-
lunda anförde försvarsväsendets lönenämnd i utlåtande den 30 december
1921 över arméns och marinens avlöningssakkunnigas förslag till kungörelse
angående vissa tilläggbestämmelser till de militära avlöningsreglementena
bland annat, att utbetalning av avlöning till personal, varom här vore fråga,
å närmaste kassadag efter utgången av den månad avlöningen avsåge, skulle
ställa omhandlade personal i ogynnsammare läge än vad som gällde för perso-

nalen inom den civila statsförvaltningen. Särskilt vore detta fallet i fråga om avlöningens utbetalande vid kvartalsskiftena. Nämnden hemställde därför, att en utredning syftande till likformighet i berörda avseende måtte åvägbringas.

Även i samband med avgivande den 19 juni 1928 av förslag till nya tilläggsbestämmelser till de militära avlöningsreglementena berörde lönenämnden detta spörsmål och anförde därvid, att från ett flertal militära myndigheter uttalats önskan om meddelande av föreskrift därom, att avlöningen till den militära personalen måtte — i likhet med vad som vore fallet beträffande övriga grenar inom statsförvaltningen, å vilka det nya lönesystemet ägde tillämpning — utbetalas vid utgången av den löpande månaden. Lönenämnden hade för sin del icke något att erinra mot meddelande beträffande försvarsväsendets personal av en generell föreskrift om lönens utbetalande sista helgfria dagen i den löpande månaden. En sådan föreskrift skulle emellertid föranleda ändringar i gällande bestämmelser rörande arméns kassaväsende. På grund härav hade nämnden funnit sig för det dåvarande endast böra förorda sådan avfattning av tilläggsbestämmelserna i detta hänseende, att desamma medgäve lönens utbetalande sista helgfria dagen i månaden. I anslutning härtill föreslog nämnden den formuleringen, att avlöningsförmånerna skulle, där ej annorlunda vore föreskrivet, utbetalas för varje månad senast första helgfria dagen i nästföljande månad. Vid utformandet av de nya tilläggsbestämmelserna till de militära avlöningsreglementena beaktades också detta lönenämndens förslag, på sätt framgår av 1 kap. 2 § 1 mom. kungörelsen den 22 juni 1928 (nr 260).

Nu berörda spörsmål upptogs jämväl av 1930 års militäravlöningssakkunniga. Då en ändring i omfördälda system för avlöningars utbetalande förutsatte en viss omläggning inom kassatjänsten, inhämtade de sakkunniga yttrande från, bland andra, arméförvaltningen.

Arméförvaltningen framställde för sin del icke någon erinran mot att löneutbetalningarna förlades till en ordinarie kassadag den sista helgfria dagen i varje månad, varvid dock den nuvarande första kassadagen i månaden borde uteslutas. Emellertid framhöll ämbetsverket, att efter en dylik omläggning kassaförvaltningarnas räkenskaper icke såsom dittills kunde vara vederbörande fördelningsintendent tillhanda senast den 10 i nästpåföljande månad för att av honom före den 16 i samma månad insändas till arméförvaltningen. En förskjutning i tiden med omkring tio dagar för räkenskapernas avlämnande och insändande till ämbetsverket skulle bliva erforderlig. Härav skulle i sin tur följa svårigheter för avgivande inom fastställd tid av den månatliga kassarapporten från arméförvaltningen till riksräkenskapsverket. För att nämnda tid alltjämt skulle kunna iakttagas, bleve det nödvändigt att inom arméförvaltningen upprätta preliminära månadsbokslut, vilka skulle fullständigas, sedan kassaförvaltningarnas räkenskaper dit inkommit.

De sakkunniga anförde, att en dylik utväg icke kunde av dem förordas. För frågans lösning återstode då den möjligheten, att tidpunkten för ingivande av arméförvaltningens månatliga kassarapport till riksräkenskapsverket framflyttades. Från riksräkenskapsverket hade emellertid meddelats, att något ytterligare framflyttande av tidpunkten ifråga icke vore möjligt. Riksräkenskapsverket hade dock framhållit lämpligheten av att en provbokföring företoges i syfte att utröna de konsekvenser, som av en förändring kunde förmedlas.

Med anledning av vad sålunda förekommit ansågo de sakkunniga sig icke kunna föreslå någon ändring av gällande föreskrift i ämnet, men framhöllo önskvärdheten av, att en ingående utredning efter de riktlinjer, som ovan antytts, komme till stånd.

De två förenämnda *personalförbunden* hava till en början i gemensam skrivelse den 3 juli 1933 på närmare anförda skäl och under återopande av att såväl vid marinen i stort sett som i allmänhet inom statsförvaltningen i övrigt lönerna utan olägenhet kunde utbetalas senast den sista helgfria dagen i månaden, hemställt om ytterligare utredning angående möjligheterna för en omläggning av lönernas utbetalande till samtliga officerare och underofficerare till senast den sista helgfria dagen i varje månad. I häröver den 27 september 1933 avgivet utlåtande har *försvarsväsendets lönenämnd* anført, att nämnden, under förutsättning att en omläggning av tidpunkten för lönernas utbetalande, på sätt i framställningen avsåges, ur förvaltnings- eller andra liknande synpunkter befundes lämplig, tillstyrkte åtgärder i den riktning, som i framställningen avsåges.

I skrivelse den 27 maj 1935 hava de bägge *personalförbunden* gjort förnyad framställning i samma syfte och därvid bland annat framhållit, att spørgsmålet kunde lösas på det sättet, att den kassadag, som enligt gällande bestämmelser vore förlagd till den första helgfria dagen i månaden, uteslötes, och att i stället ordinarie kassadag förlades till den sista helgfria dagen i månaden. På denna kassadag skulle avlöningen för månaden utbetalas till officerare och underofficerare. För att arméförvaltningens kassarapporter alltjämt skulle kunna tillhandahållas riksräkenskapsverket på samma tid som för närvarande borde redovisningsperioden — i stället för att såsom hittills sammanfalla med kalendermånaden — omfatta tiden från och med den sista helgfria dagen i en månad till och med den näst sista helgfria dagen i nästpåföljande månad.

Flygstyrelsen har i utlåtande den 5 juli 1935 förklarar sig kunna tillstyrka en anordning, som innebure, att lönerna utbetalades senast å sista helgfria dagen i månaden, men ville däremot avstyrka vad förbunden ifrågasatt rörande en omläggning av redovisningsperioderna enbart för försvarsväsendet.

Arméförvaltningens civila departement har i utlåtande den 24 mars 1936 anført i huvudsak följande.

Civila departementet finge för sin del framhålla, att det ur synpunkten av rättvisa och billighet måste anses påkallat, att den ifrågavarande personalen, där så kunde ske, tillförsäkrades rätt att utfå avlöningen för varje månad den sista helgfria dagen i månaden.

Enligt förbundens förslag skulle den hittillsvarande ordningen med kalendermånaden såsom redovisningsperiod komma att upphävas och räkenskapsåret för arméns lokala myndigheter omfatta tiden från och med den sista helgfria dagen i juni ena kalenderåret till och med den näst sista helgfria dagen i juni nästpåföljande kalenderår. För arméförvaltningens egen redovisning — såsom icke påverkad av berörda omläggning — skulle däremot räkenskapsåret alltjämt sammanfalla med budgetåret. En sådan bristande överensstämmelse dels — för lokalförvaltningarnas vidkommande — mellan kalendermånad och räkenskapsmånad, dels ock mellan arméförvaltningens och de lokala myndigheternas räkenskapsår skulle kunna medföra icke önskvärda konsekvenser. Med hänsyn bland annat till kontroll- och revisionsverksamhetens effektivitet vore ett sådant system att föredraga, där dylika ojämnheter ej uppstode. Därjämte syntes böra framhållas, att förslagets genomförande skulle kräva en ganska ingripande omarbetning av vederbörande författningar, något som i detta sammanhang ej heller kunde anses önskvärt.

Departementet ansåge fördenskull, att ett frångående av kalendermånaden såsom redovisningsperiod vore mindre lämpligt.

Med anledning härav hade departementet efter samråd med generalintendenten tagit under övertvägande, huruvida icke — till undvikande av nu nämnda olägenheter och eventuellt med vidtagande av lämpliga åtgärder till förebyggande av att andra sådana uppkomme — löneutbetalningarna till officerare, underofficerare och jämväl manskap vid armén skulle kunna ske sista helgfria dagen i varje månad även med bibehållande av kalendermånaden som redovisningsperiod. I varje månad skulle således följande kassadagar anordnas, nämligen den 11 och 21, eller, om dessa infölle på helldag, nästpåföljande helgfria dag, samt sista helgfria dagen i varje månad.

Över departementets förslag hade yttranden infordrats från vederbörande myndigheter. Av de inkomna svaren framginge, att det övertvägande flertalet tillstyrkt förslaget, några utan reservation men de flesta med framställande av vissa erinringar.

Den viktigaste av dessa erinringar gällde svårigheten för kassaförvaltningarna att medhinna färdigställandet av räkenskaperna för insändande till arméfördelningen inom föreskriven tid. Enligt föreskrift i § 14 kassareglementet skulle nämligen månadsräkenskaperna vara till vederbörande fördelningsintendent inkomna före den 10 i nästpåföljande månad. Då enligt nu gällande bestämmelser sista kassadagen i månaden hölles den 21, stode således för närvarande en tid av 18 dagar till förfogande för räkenskapernas avslutande. Genom anordnande av kassadag den sista helgfria dagen i månaden, skulle denna tid komma att minskas med hälften. Flertalet hörda armémyndigheter hade fördenskull också föreslagit, att tidpunkten för avlämnandet av räkenskaperna till vederbörande fördelningsintendent framflyttades med cirka 5 dagar. Såsom arméförvaltningen redan i sitt yttrande till 1930 års militäravlöningssakkunniga framhållit, skulle en dylik förskjutning av tiden för räkenskapernas avlämnande komma att medföra svårigheter för avgivande till fastställd tidpunkt av den månatliga kassarapporten från arméförvaltningen till riksräkenskapsverket, och något ytterligare framflyttande av tidpunkten ifråga vore, enligt vad då från riksräkenskapsverket meddelats, icke möjligt.

Med hänsyn till sist nämnda omständighet syntes en förutsättning för genomförande av förslaget vara, att man i görligaste mån lämnade utrymme för det bokföringsarbete vid kassaförvaltningarna under de nio första dagarna i månaden, som en dylik omläggning skulle komma att medföra. En verkan i sådan riktning skulle ernås genom meddelande av föreskrift, att på den sista kassadagen i månaden — den sista helgfria dagen i månaden — förutom löneutbetalningar endast utbetalningar av brådsakande natur borde förekomma. I enahanda syfte borde föreskrivas, att — i motsats till vad nu vore förhållandet — bokföringen av överföringar och likvider truppförbanden emellan icke skulle förläggas efter den sista utan företrädesvis efter den andra kassadagen i månaden.

I flertalet av de avgivna remissvaren hade vidare erinrats, att färdigställandet av verifikationerna till räkenskapen komme att onödigtvis fördröjas därigenom, att det ofta kunde draga lång tid, innan kvitto från befattningshavare, som fått sig avlöning tillställd per postanvisning, komme vederbörande kassaförvaltning tillhanda för att biläggas verifikationerna. Detta hade sin orsak däri, att, då löntagare häftade i skuld till mäss m. m., denna skuld i allmänhet kvittades mot lönefordran. I sådana fall bleve postanvisningsbeloppet mindre än det i avlöningslistan upptagna. Fördenskull kunde postanvisningskvittot såsom sådant icke godtagas såsom behörigt kvitto. Till löntagaren översändes i stället en särskild kvittensblankett, varå avlöningens

bruttobelopp funnes upptaget. För erhållande av vederbörlig verifikation skulle alltså detta kvitto undertecknas och återställas till vederbörande kassaförvaltning.

För undvikande av sålunda påtalad omgång och tidsutdräkt syntes det lämpligt, att vid försändande av avlöningsmedel till befattningshavare postanvisning med mottagningsbevis komme till användning vid kassaförvaltningarna. Å mottagningsbevisets talong skulle därvid angivas befattningshavaren enligt avlöningslistan tillkommande löneförmåner, vilkas sammanlagda belopp skulle av honom kvitteras i samband med medlens lyftande.

Därest här sålunda angivna anordningar beträffande kassa- och bokföringsgöromålen vid kassaförvaltningarna vidtoges, syntes några hinder ej böra möta för övergång till löneutbetalning under löpande månad.

En omläggning av utbetalningsdagarna, på sätt nu ifrågasatts, föranledde, att vederbörliga anslagstitlar komme att under det budgetår omläggningen verkställdes belastas med tretton i stället för tolv månaders löneutgifter.

På grund av det anförda har civila departementet hemställt, bland annat, att här avsedda månatligt avlönade beställningshavare vid försvarsväsendet skola äga uppbära dem tillkommande avlöningsförmåner den sista helgfria dagen i varje månad. Departementet har vidare yttrat sig rörande sättet för bestridande av kostnaderna för omläggning ävensom avgivit förslag till av desamma föranledda ändringar i vissa författningar.

Riksräkenskapsverket har i utlåtande den 25 april 1936 anfört i huvudsak följande.

Att personalförbundens önskemål icke hittills kunnat tillmötesgå hade berott på, att arméförvaltningen icke ansett sig kunna genomföra reformen med mindre tidpunkten för avgivande av arméförvaltningens kassarapporter kunde framflyttas. Sedan emellertid arméförvaltningens civila departement nu meddelat, att departementet hade för avsikt att vidtaga vissa åtgärder, varigenom en dylik försening av månadsbokslutet kunde undvikas, syntes något hinder för övergång till löneutbetalning under löpande månad icke förefinnas.

Vid bifall till förevarande framställning komme räkenskaperna för den månad, under vilken omläggningen genomfördes, att omfatta avlöningskostnader för två månader. Den därav följande merbelastningen å avlöningsanslagen kunde visserligen undvikas antingen genom att sista kassadagen i varje månad hänfördes till räkenskapsperioden för nästföljande månad eller genom att avlöningarna — såsom tidigare skett vid statens järnvägar — balanserades å förskottstitel. Riksräkenskapsverket, som emellertid funne önskvärt, att avlöningarna utbetalades och redovisades i räkenskaperna för den månad, under vilken de intjänats, förordade att omläggningen genomfördes på sätt civila departementet föreslagit.

Beträffande kostnaderna för omläggningen har riksräkenskapsverket utgått från att desamma skulle komma att belasta vederbörliga avlöningsanslag.

Statskontoret har i utlåtande den 12 maj 1936 tillstyrkt den av civila departementet förordade omläggningen av kassadagarna vid armén och flygvapnet och därvid framhållit, att en sådan omläggning av utbetalningssystemet komme att medföra, att förslagsanslagen till avlöningar för armén och flygvapnet belastades med avlöning för tretton månader, medan anslagen avvägs under hänsynstagande till att från desamma skulle bestridas kostnader för tolv månaders avlöning. Härtill komme, att i åtskilliga av de för armén och

flygvapnet av riksdagen godkända avlöningsstaterna inginge poster av bestämt anslags natur. Ett överskridande av dessa poster bleve genom omläggningen ofrånkomligt. Riksdagens medgivande därtill syntes böra inhämtas.

Såsom förut anförts har det länge framstått som ett önskemål, att den nuvarande anordningen för utbetalning av månadsavlöningar till beställningshavare vid armén och flygvapnet måtte omläggas så, att utbetalningen i likhet med vad som är fallet inom statsförvaltningen i övrigt kan ske å den sista helgfria dagen i den månad avlöningen avser i stället för såsom nu först å den kassadag, som infaller i början av månaden därpå. Att önskemålet i och för sig måste sägas vara befogat, synes mig stå klart. Den olikhet, som i förevarande hänseende föreligger mellan de beställningshavare, om vilka här är fråga, och övriga statliga befattningshavare, innebär nämligen i vissa hänseenden påtagliga olägenheter för de förra. Därvid behöver endast påpekas den omständigheten, att på åtskilliga områden inom den allmänna samfärdseln betalningar av olika slag — hyror, räntor m. m. — vanligen skola äga rum å den sista dagen i månaden, vadan behovet av penningmedel för den enskilde då ofta är särskilt trängande.

En reform i föreslagen riktning lärer, på sätt arméförvaltningens civila departement anført, böra omfatta löneutbetalningarna till såväl officerare och underofficerare som manskap.

Tidigare har såsom en svårighet vid ett genomförande av en omläggning av antydd art framhållits, att vederbörande kassamyndigheter, därest den sista helgfria dagen i månaden bleve kassadag, icke skulle medhinna att inom föreskriven tid färdigställa vederbörliga månadsräkenskaper och kassarapporter. Av vad arméförvaltningens civila departement i sitt yttrande i ärendet anført synes emellertid framgå, att därest vissa förenklade och reglerade åtgärder vidtagas i fråga om kassaväsendets organisation vid de särskilda kassaförvaltningarna, några allvarligare olägenheter härutinnan knappast skulle behöva följa av ett genomförande av reformen i fråga. Det nämnda förhållandet lärer sålunda numera icke böra stå hindrande i vägen därför.

Emellertid medför en omläggning av löneutbetalningarna till sista helgfria dagen i månaden den konsekvensen, att under det budgetår, då reformen genomföres, tretton månadsutbetalningar av löne-medel måste äga rum i stället för tolv. Genom en anordning sådan som den av de bägge personalförbunden ifrågasatta, nämligen att låta den sista kassadagen i varje månad hänföras till räkenskapsperioden för nästföljande månad, skulle visserligen av berörda förhållande icke behöva följa något ökat medelsbehov för avlöningar under det ifrågavarande budgetåret. På sätt såväl civila departementet som riksräkenskapsverket framhållit skulle emellertid med en dylik anordning så avsevärda olägenheter av räkenskaps- och revisionsteknisk art vara förknippade, att densamma icke lärer böra ifrågakomma. Det lärer då icke kunna undvikas, att, därest reformen skall genomföras, de medel, som åtgå till den trettonde löneutbetalningen, på ett eller annat sätt måste ställas till förfogande under samma budgetår.

Departements-
chefen.

Arméförvaltningens civila departement och riksräkenskapsverket hava i sina yttranden utgått från att de ökade utgifter för löner, som sålunda skulle under ett budgetår betingas av genomförandet av den ifrågasatta omläggningen, skola belasta vederbörliga under fjärde huvudtiteln upptagna förslagsanslag till avlöning åt beställningshavare vid armén respektive flygvapnet. Statskontoret har i detta hänseende påpekat, att i åtskilliga under löneanslagen fastställda avlöningsstater inginge poster av bestämt anslags natur, vadan ett överskridande av dessa poster bleve genom omläggningen ofrånkomligt, något som syntes kräva inhämtande av riksdagens medgivande. För min del har jag emellertid, efter samråd med chefen för finansdepartementet, kommit till den uppfattningen, att då ifrågavarande omläggning är att betrakta som en betalningsteknisk åtgärd, vilken närmast berör statsverkets kassaställning, medelsbehovet i fråga icke lämpligen bör tillgodoses från löneanslagen under fjärde huvudtiteln utan att i stället särskilda medel för ändamålet böra ställas till förfogande, därvid det i riksstaten utom huvudtitlarna uppförda förslagsanslaget till oförutsedda utgifter närmast läser komma i fråga.

En företagen undersökning av storleken av medelsbehovet för det ifrågavarande ändamålet har givit vid handen, att, därest omläggningen av utbetalningsdagarna genomföres under innevarande budgetår, de erforderliga medlen kunna beräknas till omkring 2,900,000 kronor för armén och 178,000 kronor för flygvapnet eller tillhopa till omkring 3,078,000 kronor.

Då enligt min mening den här ifrågasatta omläggningen bör äga rum under innevarande budgetår å tid, som det torde ankomma på Kungl. Maj:t att senare bestämma, får jag föreslå, att riksdagens medgivande inhämtas att för bestridande av de enligt det förut anförda med omläggningen i fråga förenade kostnaderna få anlita det i riksstaten för innevarande budgetår uppförda anslaget till oförutsedda utgifter.

Vid bifall till detta förslag anhåller jag att, sedan riksdagen fattat beslut i anslagsfrågan, få återkomma till ärendet i de övriga avseenden, i vilka påkallas beslut från Kungl. Maj:ts sida.

Under återopande av det förut anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att för omläggning enligt angivna grunder av tiden för utbetalning av avlöning till beställningshavare vid armén och flygvapnet erforderliga medel må utgå från det för budgetåret 1936/1937 anvisade förslagsanslaget till oförutsedda utgifter.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga vid detta protokoll utvisar skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Nils Kinnander.
